

en relació amb la importància que tenen i el benefici que reportaran.

Nosaltres creiem, llealment, que nostre partit i els amics que designi tenen prou responsabilitat per a seguir dirigint els destins de la vila en moments com els actuals, de trascendental importància per a la vida local, i per això anem a la lluita.

Si creiessim que nostra actuació havia d'ésser un obstacle, per damunt dels compromisos polítics hi ha el benestar del poble, i per això deixariem el pas lliure als que volguessin disputar-nos el lloc o col·laborariem amb ells com a bons patriotes, si l'atzar de la lluita els portés a ésser elements directrius de l'administració pública.

Tenim i aspirem a continuar tenint la hegemonia de la corporació municipal, i la responsabilitat de la actuació de nostres amics l'acceptem per complet, compenetrats amb el què ens obliga el compliment de sagrat deure.

Aviat el cos electoral emetrà son fallo i, en sometre'ns al mateix, oferim esforçar-nos per a ésser dignes de la confiança que en nosaltres dispositi el poble de Granollers, quin acendrat afecte és l'únic que ens obliga a nostra pública actuació.

T.

L'Ajuntament de Granollers i la Mancomunitat de Catalunya

El novell jefe del regionalistes en el Districte, en Santiago de Riba i de Espanya, ha publicat unes fulles, sembla per a combatre l'administració de nostres Ajuntament; però en realitat per a tractar de remoure el cos electoral en la vinenta lluita; dirigint a aital objecte cruentos atacs al Diputat a Corts, nostre volgut amic i jefe en Francisco Torras Villá, a qui acusa d'ésser responsable del desgavell i desgovern de nostra vila.

El Diputat provincial de la Lliga ha errat el tret. Granollers coneix de sobres la gestió desenrotllada pel senyor Torras en el Municipi, en la Diputació i Mancomunitat i actualment en les Corts espanyoles, per a que pugui prendre's en sério les llamentacions jeremíiques de don Santiago de Riba.

L'Ajuntament de Granollers és major de edad, com els que s'han vingut succeint des de 1916, i tots, fent-se responsables de llur gestió, estan disposats a acudir al terreny que s'els demani, per a aportar justificants d'una modesta, si es vol, però honorable administració. I com sia que aquesta ha estat sempre la posició de nostres regidors, no estranyi *Don Santiago* que no ens prenguem en sério les seves elucubracions.

Sí; volem referir-nos al plet sostingut amb la Mancomunitat, o millor dit, amb els seus directors; car sembla que hi ha el propòsit de presentar a Granollers com sistemàtic enemic de dit organisme.

Res més lluny de la realitat.

Qui hagi seguit d'aprop la nostra vida política, recordarà que La Unió Lliberal va assistir a la manifestació pró Mancomunitat; com aquest modest periòdic va enviar la seva adhesió; les declaracions del senyor Torras, en la Assemblea de la Mancomunitat, en constituir-se en minoria de Coalició Monàrquica, que varen merèixer frases d'elogi del mateix President, senyor Puig i Cadafalch; emperò a l'ensens no es podrà oblidar la intensa campanya per nosaltres sostinguda contra els acaparadors de l'amor a Catalunya, i, en la actualitat, de carteres, alts càrrecs i profitoses *prebendes*, emanades de l'odiós poder central.

El plet que sosté l'Ajuntament no és per qüestió de principis, ni molt menys; mai ha estat ni s'ha pronunciat contra la Mancomunitat; el què passa, és que nostre Municipi sosté un criteri que ha exposat en diverses ocasions, en fonamentats escrits, a la Mancomunitat, obtenint la callada per resposta. I, com sia que, per alt i respectable que es vulgui no es pot creure a l'organisme regional ni omnipotent ni infalible, s'ha vist obligat a dirigir-se al Ministre de la Governació en evitació de singular atropell de què s'el volia fer víctima; com acudirà al Tribunal Contenciós Administratiu perquè no sancioni el criteri — arbitrari al nostre entendre — de la Mancomunitat ni del Ministeri de la Governació.

X

NOTETES

Recents les eleccions de Diputats a Corts, el comitè d'acció política de la Lliga Regionalista va designar, per a reorganitzar les forces del Districte de Granollers, a l'ex-conceller barceloní, i advocat en exercici, don Santiago de Riba i d'Espanya.

En el senyor de Riba, produí esglai la fredor amb que varen rebre'l els catalanistes de Granollers

Sots la presidència del seràfic Bofill i Matas varen reunir-se a Barcelona, i en el centre de la Plaça de la Cucurulla, representacions del Districte de Granollers, per a tractar de les eleccions provincials.

Los chilos — com diuen els castellans — se oyeron desde Caiz »

Tots proclamen a en Plaça . . culpable d'haver perdut el districte.

I en Bofill, que no va deixar de dormir durant la reunió, amb l'avalot la cregué acabada i aixecà l'acte proclamant candidat a Diputat provincial per Vich-Granollers al fervent catalanista «Don Santiago de Riba y de España»

Llàstima de nom i *apellidos!*

El senyor de Riba, Diputat provincial, va quedar *convençut* amb els 75 vots obtinguts a Granollers, bo i comptant ama l'apoi dels *me-llistes*.

Per a fer-se un *partit*, va oferir-se *adaliid* de uns joves dissidents de La Alhambra i va cooperar econòmicament a un envelat, aixecat en els corrals de can Dansarillo.

Ah! I va constituir un directori, format per l'Esteve Camillo, en Miro i el noi de can Pineda; o, el què és igual, una coalició antiliberal-demòcrata; antiliberal independent i tradicionalista.

Abaix en Torras! . . I *Viva Catalunya!*...

Amb l'apoi d'en Tardà (si el quefe li permet i el temps no ho destorba), «Don Santiago» presenta candidatura en les properes eleccions municipals.

Com que el *pollo* és molt *travieso*, vol coquetejar amb el *Soviet* — com diu ell, fregant-se les mans.

El senyor «de España», confón Granollers amb Xina.

Ens ha cridat l'atenció un ròtul que hi ha en una casa del carrer del Portalet.

«Santiago de Riba. — Advocat — Diputat de la Mancomunitat.»

Ja ens enterarem què vol significar.

Els funcionaris de la Mancomunitat de Catalunya despleguen una activitat com mai s'havia vist en aquells morigerats indrets.

Hem inquirit quina podia ésser la causa, i, ben informats ja, podem assegurar que el motiu és el de *añillar* Granollers del restant de Catalunya, *socavando los cimientos* d'aquesta *renegada* vila.

Ens declararan *cantón independiente*, amb autonomia pròpia i govern independent.

Visca el virrei de les mitges blanques!

S'ens diu que el senyor Puig i Cadafalch en persona, vindrà a Granollers, a l'objecte d'embargar nostre Ajuntament.

Contra aquesta afirmació, hi oposem nosaltres la de que no ho farà, si l'*auto* se li espatlla pel camí.

Ah! i la de que no el deixarem entrar si porta mitges blanques, encara que aquestes siguin nètes de bogada.

«Vida Nueva», diari de les esquerres, que surt a Madrid, publica una caricatura que passarà a la Història.

Actuant de jutge, hi ha un personatge, que representa el poble català. I en el *banquillo* s'hi assenta un ministre ben conegut a Catalunya, per les seves aficions financeres. Vol ésser, la caricatura, una paròdia del famós procés *Landrú*.

Pregunta el jutge:—«Diga el procesado cómo hizo desaparecer a Mme. Solidaridad Catalana».

El processat.—(No contesta.)

El jutge.—«Diga cómo hizo desaparecer a Mme. Asamblea de Parlamentarios.»

El processat.—(Continúa callado.)